

Örlogsbaschefen:

Ödesdigert skära ned marinen på Västkusten

En minskning av de marina resurserna på Västkusten skulle få ödesdigra konsekvenser, säger chefen för Västkustens Örlogsbas kommendör Hans Hallerdt i en intervju i det nya numret av tidskriften Vårt Försvar. För hela vårt folkhushåll är det ett livsvillkor att handelsvägarna över Skagerrak hålls



öppna. Om något händer som innebär en väpnad konflikt, måste vi kunna gr skydd omedelbart. Skagerak har krympt till en vik av Atlanten - en vik som inte får stängas.

Hans Hallerdt är bekymrad över att Marinen i mitten av 1890-talet bara har kvar hälften k av sin nuvarande krigsorganisation. Ytterligare- oro känner han över nedskärningarna. på Västkusten.

En patrullbåtsdivision är allt som återstår av ytattacken. Den håller på att sättas upp och är och

för sig ett utmärkt förband med sin rörlighet, slagkraft och ringa målyta. Men hur skall den kunna ersätta, fregatterna i sjöfartsskyddet? frågas det i intervjun.

Nära nog dagligdags passerar enheter från Warszawa-pakten och Nato farvattnen mellan Skagen och Vinga,

- Vi känner det kanske inte som ett tryck men som en ofta

uttalad önskan från intressen på Västkusten att vi skall markera vår närvaro, säger Hans Hallerdt, Omvärldens tilltro till vår strävan efter alliansfrihet och vår neutralitetsvilja stärks ju också, om den ser att vi vill försvara den.

• *Värdefull goodwill*

örlogsbaschefen påpekar, att Marinens civila kontaktytor inte bara består

i samarbete med, fisket:

- Helikopterbesättningarnas insatser för sjuktransporter eller undsättning av haverister har skapat en goodwill som inte får förslösas. Insatserna sker dessutom ofta under vidriga väderleksförhållanden, och detta vet kustbefolkningen att till fullo uppskatta,
- Det var en beredskapstropp från Nya Varvet som gav första hjälpen på katastrofplatsen i Tuve. Man kan också peka på den "marina miljövård" som tar sig uttryck i upprensning av farvatten och stränder - t ex från minor.

• *Fjärrstyrning?*

- Vi vet att lojaliteten från kustbefolkningen är en ovärderlig tillgång för vår beredskap, säger kommendör Hallerdt. Här spelar de personliga kontakterna den viktigaste rollen, och det är ingen tvekan om, att västkustbefolkningen skulle känna det som något av en skymf, om den marina verksamheten här - som antytts - skulle fjärrstyras från en annan landsända.

- När det gäller Marinens fredsplanering har jag en stark känsla av att vi alltför länge varit bundna av Det Marina Arvet. Vi måste komma bort ifrån vår absoluta bundenhet till Karlskrona och Muskö och inse att en egen varvsresurs i väst krävs främst ur mobiliseringssynpunkt.

- När våra anställda på Nya Varvet tittar tvärs över älven och ser, hur Lindholmen och Eriksberg försvinner som varv och läser tidningsrubriker, som allvarligt ifrågasätter Arendals -framtid, då har de ringa förståelse för dem som röstar för Karlskronavarvets fortbestånd på bekostnad av Nya Varvet.

- Varför flytta Karlskronas arbetslöshet till Göteborg? undrar Hans Hallerdt.

• *Ont om tid*

Han är också kritisk mot traditionellt tänkande, när det gäller avvägningen mellan marina resurser i östersjön och Västerhavet.

- Det är inte svårt att måla upp en konfliktsituation, där Öresund tidigt korkas igen. Jag tror definitivt inte på några långa "skymningsskeden", då vi får god tid på oss att se varifrån hotet kommer. Det kommer inte att finnas tid för ombaseringar.

- Skall vi kunna ge effektivt skydd för sjöfarten och ägna oss åt vår

primäruppgift invasionsförsvar, måste en betydligt större del av de marina resurserna än nu baseras på Västkusten redan i utgångsläget.